

LEMMIJA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJA UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOME LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 4 (5543)

Sestdien, 1987. gada 10. janvārī

Maksā 3 kap.

Paātrināt pārkārtošanos prātos un sirdīs, darbos un domās

B. Pugo tikšanās ar vēlētājiem

Padomju Latvijas darbaļaudis, tāpat kā visi padomju cilvēki, šobrīd savos darbos un plānos orientējas uz rītdienu. Piecgades pirmā gada veikums ļauj izdarīt secinājumu, ka ar pārkārtošanos, kas notiek visos līmeņos, radīta droša iestrāde jaunam pozitīvam pavērsienam — manāmi mainās saimniecisko vadītāju darba stils, pieaug darba kolektīvu iniciatīva. Reizē ar to sabiedrības atjaunināšanās procesa rezultāti skaidri parāda, ka mūsu darba mērogi, tā dziļums un lietišķums pagaidām vēl atpaliek no laika prasībām.

Uzdevumi, kas veicami, lai palielinātu Rīgas un visas republikas darbaļaužu ieguldījumu mūsu zemes sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanā, augsta prasīguma garā tika pārrunāti 7. janvārī, autoelektroaparātu rūpnīcas klubā Proletāriešu rajona vēlētājiem tiekoties ar Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātu, Latvijas Komunistiskā partijas CK pirmo sekretāru B. Pugo.

Mēnesi pirms tikšanās to izziņoja darba kolektīvos. Gatavojoties tai, deputāts saņēma vairāk

nekā simt vēstule, jautājumu un ierosinājumu, kuros izteikti vērojumi un kritiskas piezīmes, kas vērsti uz pārkārtošanās paātrināšanu, ražošanas uzdevumu un sociālo jautājumu sekmīgu atrisināšanu, disciplīnas un kārtības nostiprināšanu.

Pirms tikšanās B. Pugo iepazīnās ar autoelektroaparātu rūpnīcas kolektīva dzīvi, lai labāk justu cilvēku noskaņojumu, varētu vairāk iedziļināties viņu rūpēs, pilnīgāk ievērot darbaļaužu domas un ierosinājumus. Viņš plaši interesējās par mašīnbūves organizāciju pašā uzņēmumā, par panākumiem un problēmām jaunās tehnikas un tehnoloģijas ieviešanā un tautas patēriņa ražošanā. Sarunās ar kolektīvu, kas savā laikā izvirzīja B. Pugo par republikas augstākā valsts varas orgāna deputāta kandidātu, notika domu apmaiņa par pārkārtošanās paātrināšanas ceļiem.

Deputāts piedalījās ieinteresētā sarunā spidometru montēšanas brigādē, ko vada M. Stepanova. Šis kolektīvs visumā sekmīgi paveic dienas uzdevumus. Tomēr tam vēl ir arī diezgan daudz

«šauru vietu». Viena no tām ir saistīta ar uzdevumu paaugstināt ar Goda piecstūri atestētās produkcijas kvalitāti — no 250 izstrādājumiem tikai 27 atbilst augstākajām prasībām. Pagājušajā gadā brigāde neizpildīja arī sociālistiskās saistības produkcijas nodošanā ar pirmo uzrādījumu. Paškritiski novērtējot aizvadītā gada rezultātus, brigāde nospraudusi jaunus nākotnes uzdevumus, kuru atrisināšana tai ļaus dot savu ieguldījumu pārkārtošanās procesā.

Pēc tam notika deputāta tikšanās ar rajona vēlētājiem, kuru atklāja partijas Rīgas pilsētas Proletāriešu rajona komitejas pirmais sekretārs F. Korneliuss. Vēlētājiem plašu runu teica B. Pugo.

Tikšanās gaitā runāja Rīgas ražošanas apvienības «Kompresors» atslēdznieku brigādiēris PSRS Valsts prēmijas laureāts D. Afonins, autoelektroaparātu rūpnīcas galvenais inženieris A. Auziņš, 74. vidusskolas fizikas, informātikas un skaitļošanas tehnikas skolotājs PSRS Tautas izglītības teicamnieks pedagoģijas

zinātņu kandidāts A. Revunovs un 1. bērnu klīniskās slimnīcas galvenā ārsta vietniece L. Cipele. Viņi uzsvera, ka būs daudz kas jāpaveic. Taču nav šaubu — un uz to balstās mūsu optimisms piecgades otrā gada startā, — ka pārkārtošanās, kas sākusies sabiedrībā, pastāvīgi pieņemas spēkā. Tomēr jāstrādā vēl daudz sparīgāk. Partija māca: mūsu politiskā un tikumiskā pozīcija ir iniciatīva un atbildība, kritika un atklātums, demokrātija un disciplīna. Tas ir kapitāls, ar kuru jāsasniedz jaunās virsotnes paātrinājuma ceļā.

B. Pugo atbildēja uz vēlētāju jautājumiem, kas tika saņemti pašas tikšanās gaitā.

Tikšanās sapulcē piedalījās partijas Rīgas pilsētas komitejas pirmais sekretārs A. Klaučens, Proletāriešu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Jukšinskis un dažādu Rīgas pilsētas saimniecības dienestu vadītāji.

(Runa, ko teica B. Pugo, tiekoties ar vēlētājiem, publicēta laikrakstā «Cīņa» šā gada 8. janvārī.)

LATINFORM

Republikas preses, televīzijas un radio materiālu konkurss produkcijas, darba, veicamo darbu un pakalpojumu kvalitātes paaugstināšanas jautājumos

Presē, televīzijā un radio ir spilgtāk un dziļāk jāparāda republikāniskās kompleksās programmas «Kvalitāte-90» realizācijas gaita, jāieaudzina katram darba darītājam apzinīga attieksme pret darbu un apņēmība cīnīties par padomju markas godu. Lai palielinātu masu informācijas līdzekļu darbinieku un darba vietu korespondentu aktivitāti, kā arī ieinteresētu tautas saimniecības speciālistus plašāk uzstāties presē, televīzijā un radio, ar 1987. gada 1. janvārī tiek izsludināts republikāniskais preses, televīzijas un radio materiālu konkurss produkcijas, darba, veicamo darbu un pakalpojumu kvalitātes paaugstināšanas jautājumos. To rīko Latvijas Republikāniskā arodbiedrību padome, Latvijas LKJS Centrālā Komiteja, republikas Valsts agrorūpnieciskā komiteja, Latvijas PSR Vietējās rūpniecības ministrija un Vieglās rūpniecības ministrija, PSRS Valsts standartu komiteja Latvijas republikāniskā pārvalde un Latvijas PSR Zurnālistu savienība.

Konkurss notiks divos posmos. Pirmais posms ilgs no 1987. gada 1. janvāra līdz 1988. gada 1. martam, otrs — no 1988. gada 1. marta līdz piecgades beigām.

Konkursa materiālos jāparāda, kā tiek realizētas zinātniski tehniskās izstrādājumu kvalitātes un drošuma paaugstināšanas mērķprogrammas, jāatspoguļo valsts pienēmšanas orgānu, tehniskās kontroles dienestu un kvalitātes iniciatīvas grupu darba pieredze republikas uzņēmumos, sociālistiskās sacensības attīstība kustības «Augstu kvalitāti katrā dar-

ba vietā!» ietvaros. Publikācijām jāizceļas ar sasniegumu kompetentu analīzi, progresīvās pieredzes propagandu, dzīvu un interesantu materiāla izklāstu, trūkumu lietišķu un principiālu kritiku.

Konkursā ir tiesības piedalīties visiem republikāniskās, pilsētu un rajonu preses, uzņēmumu un resoru laikrakstu, televīzijas un radio redakciju kolektīviem, kā arī individuāli žurnālistiem, kas strādā redakcijās, un ārstata autoriem.

Konkursa uzvarētājus noteiks divās grupās: izdevumu, televīzijas un radio redakciju kolektīvi; autori.

Redakcijām noteiktas divas pirmās, divas otrās un divas trešās naudas prēmijas — attiecīgi pa 400, 300 un 200 rubļiem katrā. Individuālajiem autoriem — pirmā, otrā un trešā naudas prēmija — attiecīgi pa 300, 200 un 100 rubļiem katrā.

Redakcijas un autori, kas izcīnīs godalgotās vietas, tiks apbalvoti ar Latvijas PSR Zurnālistu savienības Goda rakstiem un diplomiem.

Publikācijas, kā arī televīzijas un radio raidījumu scenāriji, kas tiks sagatavoti pirmajā posmā, kopā ar žurnālistu pirmorganizācijas ieteikumu līdz 1988. gada 1. aprīlim iesniedzami Latvijas PSR Zurnālistu savienībai uz šādu adresi: 226052, Rīga, Padomju bulvārī 4. Turpat var saņemt uzzinas visos ar konkursu saistītajos jautājumos.

LATINFORM

ŠODIEN NUMURĀ:

→ Tehniskās kontroles nodaļa: lietderības koeficients. Saruna ar Livānu eksperimentālā māju būves kombināta tehniskās kontroles nodaļas priekšnieku V. Karjakinu un uzņēmuma galvenā inženiera vietnieku kvalitātes jautājumos K. Grigoru. — 2. lappuse

→ Lasītājs ierosina, kritizē, lūdz paskaidrot. — 3. lappuse

→ Sākam publicēt kolhoza «Rīts» govju mehanizētās slaukšanas meistares I. Dimantes piezīmes par ceļojumu uz VDR. — 4. lappuse

Radoši mirkļi

Jaungada eglīti pilsētas centrā košu darīja bērnu veidotās rotallietas. Konkurss «Par labāko rotallietu pilsētas eglei» īpaši aktīvi piedalījās Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi. Interesantas rotallietas izgatavoja Līga Sondore, Dace Abricka, Uldis Blaževičs, Nina Agurjanova, Armīns Bernāns, Jana Teilāne. Izteiksmīgi

gi darbi bija Preiļu pilsētas bērnu darza Nr. 2 audzēkņiem, rajona pionieru nama pulciņu dalībniekiem. Savas rotallietas preiļiešu eglei atsūtīja arī Livānu pilsētas bērni.

Konkurss jāorganizē arī turpmāk, jo tas veicina bērnu radošo izdomu.

M. VITOLA

Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» mehanizatori apņēmies piecgades otro gadu aizvadīt ražēnā darbā, tādējādi dodot noteicošo ieguldījumu saimniecības kopējā veikumā. Panākumu pamats — visas lauksaimniecības tehnikas savlaicīgs un kvalitatīvs remonts. Viri strādā čakli un apzinīgi. Te

nedomā tikai par sevi, bet gan par visa kolektīva darba labu galarezultātu. Piemēram, mehanizatori Nikolajs Pozņakovs un Zotiks Balalajevs izpilda savus pienākumus un palīdz arī biedriem — gan praktiski, gan ar noderīgu padomu.

ATTĒLA: kolhoza «Krasnij Oktjabrj» pirmā ražošanas iecirkņa mehāniķis Jāzeps Masloborjevs (otrais no labās) apspriež kārtējos darbus ar mehanizatoriem Nikolaju Pozņaku, Aleksandru Rudzātu un Zotiku Balalajevu.

J. SILICKA foto

Latvijas LKJS
kongresa delegāti

Rakstura šķautnes

Ir cilvēki, kuri uzreiz rada uzticību pret sevi. Tāds ir arī Latvijas komjaunatnes kongresa delegāts mūrnieks Anatolijs Loginovs. Būdams sabiedrīks un pēc dabas — optimists, viņš prot aizraut un iedvesmot pārējos. Gan tiešajā darbā, gan dažādās jauniešu sapulcēs. Tieši tāpēc viņam ir autoritāte Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijā, tieši tāpēc viņam uztic pašus atbildīgākos uzdevumus. Arī sabiedriskajā darbā.

A. Loginovs ir komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs. Viņam ir tikai mazliet vairāk par 23 gadiem. Viņa biogrāfija, var teikt, vēl tikai sākusies, taču tajā jau var ierakstīt vairākas spilgtas lappuses. Un viena no tām — jaunā komunistu līdzdalība Cernobiļas atomelektrostācijas avārijas seku likvidēšanā.

Vairāki mēneši patiešām pašāizliedzīga darba sarežģītos apstākļos vēl vairāk norūdīja Anatolijs raksturu, nostiprināja gribasspēku grūtību pārvarēšanai, izraudzīto mērķu sasniegšanai. Lūk, tāpēc arī jaunā komunistu katram teiktajam vārdam ir svars. Bet vārdi allaž tiek apstiprināti ar konkrētu darbu.

...Reiz, kad vēl nebija sākusies šī ziema un Anatolijs tikko kā bija pārradies no Cernobiļas atomelektrostācijas, Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas pirmā iecirkņa objektā aizkavējās nepieciešamo materiālu piegāde. Darba diena tuvojās beigām, daži strādnieki jau posās doties mājup. Pēkšņi parādījās ar kriegļiem piekrauta mašīna. Strādnieki saskatījās: atkal nāksies strādāt virsstundas.

Loginovs saprata strādnieku noskaņojumu un stingri teica:

— Jāstrādā, ja to liek apstākļi.

Iecirkņa priekšniekam V. Doroļevam, kurš bija ieradies ar kravas automašīnu, strādniekus nevajadzēja pierunāt strādāt. Viņi paši ķērās pie darba. Ātri un akurāti viņi izkrāva atvestos kriegļus un turpināja mūrēt iesāktu sienu. Pirmais, kā parasti, bija Anatolijs. Kelle viņa rokās turējās droši, roku kustības bija precīzas, un kriegļi līdzīgi gulās cits citam blakus.

Šī ir tikai viena lauku celtnieku ikdienas epizode. Gadās arī citas, daudz sarežģītākas. Taču celtnieki nekad nenolaiž rokas, jo pateicoties tādiem pušiem kā Anatolijs, viņa degsmei, visi dzīvo un strādā pēc komjauniešu principa: ja vajag, tad vajag!

Patlaban mūrnieku brigāde, ar kuru Anatolijs saistīts ne jau pirmo gadu, būvē 24 dzīvokļu māju kolhoza «Sīlukains». Būvdarbu gaitā ir grūtības, taču celtnieku kolektīvs tās sekmīgi pārvar un ir apņēmības pilns nodot dzīvojamās telpas noteiktā termiņā. Starp citu, šajā objektā kopā ar Anatoliju strādā arī viņa brālis Vladimirs. Arī viņš priekšzīmīgi veic darbu.

V. DUBKOVA,

Latvijas LKJS rajona komitejas nodaļas vadītāja vietniece

LASĪTĀJS KRITIZĒ, IEROSINA, LŪDZ PASKAIDROT

SODIEN LAPPUSE:
 ➤ Kas paglābs Kastīres daudzstāvu namu iedzīvotājus no ziemas bargā sala?
 ➤ Vēstules un atbildes.
 ➤ Viens no vecākajiem Preiļu jaunceltnu kvartāliem — visnekārtīgākais.

Cik garš, tik plats

Tā decembra diena likās auksta, kaut arī, salīdzinot ar pašreizējiem trīsdesmitgadīgajiem janvāra pārsteigumiem, tie mīnus seši grādi nav sevišķi nopietni nemami. Uz Kastīri — Rušonas padomju saimniecības centru — steigšus aicināja daudzdzīvokļu māju iemītnieki, kuru istabās bija kļuvusi nepanesami auksti. Un tā, par liecintecēm pieaicinot sabiedrības pārstāvjus — Rušonas ciema deputāti V. Alžāni un komjaunatnes komitejas sekretāri L. Smani, bet kā vienu no «valnīgajām personām» — saimniecības inženieri siltumtehniķi A. Starikovu, virinājām daudz dzīvokļu durvis.

Saruna ar to īpašniekiem, tāpat kā temperatūra dzīvokļos, bija dažāda. Daudzi teica: nu, mums mazu bērnu nav, tad ar tiem četrpadsmit — sešpadsmit grādiem iztikam. Māmiņas ar mazuliem uz rokām atklāti stāstīja, ka istabas papildus apsilda ar elektrību, bet lielākus bērnus gādājās redzēt, aukstā istabā apsegušos ar segu, pie galda zīmētām...

Tomēr trešo stāvu dzīvokļi bez izņēmuma bija auksti visiem. Piemēram, Pētersonu dzīvoklī pat bez termometra uzrādītajiem 12 grādiem sala elpu varēja just sevišķi stipri, iepriekšējās naktīs sarkanā svītrīna termometrā bija regulāri turējusies pie 10 grādu iedaļas. Tad saimniece bija cēlusī trauksmi, un rezultātā trešo dienu pēc kārtas par aukstajiem kastīriešu dzīvokļiem interesējās dažādi ļaudis. Divas pirmās dienas — saimniecības komisijas, kas sastādīja arī atbilstošu aktu. Pret aukstumu Pētersoni centušies aizsargāties galējiem panēmieniem — loģi aizklāti ar sēgam, aizbarikadēti ar matračiem, naktīs visa ģimene (divi bērni) saspiedušies mazaļā istabā, kur vieniem gulvietu uzklājuši pat uz grīdas, ka tikai visi ciešāk kopā, ka tikai siltāk.

Ar salu, un rezultātā — ar dažādām sāukstēšanās slimībām. Pētersoni smagi bija cinijušies arī iepriekšējā ziemā. Un dzirdīgās ausis, līdzī jūtošas sirdis tā arī neatraduši. Un par to vairs nebrīnījās, ieraudzījuši uz gultas noliktu istabas termometru, 10, raugi, vienai no iepriekšējo dienu komisijas dalībniecēm bijušas

tādas pretenzijas — pie sienas piekārt termometrs nevarot uzrādīt patieso siltumu, uz gultas tas parādīšot, ka īstenībā esot silti...

L. Pētersone ir Rušonas padomju saimniecības bērnudārza vadītāja, un stipri jāšaubās, vai ik dienas sanervozētai un pārslaušai vadītājai ir viegli smaido-

AR VESTULI KOMANDEJUMA

šai un enerģiskai ienākt mazulu pulciņā...

Apskatījām arī katlu māju. Kurtuves cītīgi gādāja siltumu, rosījās kurinātājs. Tomēr A. Starikovs apgalvoja, ka ogļu ir visai maz, kurināmais — sliktas kvalitātes briketes, slapja malka. Darbam nepieciešams, lai katram no četriem kurinātājiem būtu palīgs, bet praktiski tas ir tikai vienam, A. Starikovs teica:

— Māju Nr. 4 un Nr. 5 trešajos stāvos temperatūra pastāvīgi par pieciem grādiem ir zemāka nekā divos pirmajos. Uz griestiem vajadzīga biežāka keramzīta kārtā, starpkolhozu celtniecības organizācija — namu būvētāja — paskopojusies.

Bez tam Rušonas padomju saimniecība ar direktora un inženiera siltumtehniķa parakstiem nosūtījusi vēstuli rajona izpildkomitejas priekšsēdētājam un rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājam. Jau pērnā gada aprīlī. Lūk, kā tā skan:

«Sakarā ar to, ka Kastīres ciematā uzceltā cietā kurināmā katlu māja nespēj apgādāt ar siltumu pieslēgtos un jaunbūvējamus objektus (3 dzīvokļu mājas, remontdarbnīcas, 24 dzīvokļu dzīvojamā māja un bērnudārzs-skola), Rušonas padomju saimniecības administrācija lūdz jūs iepilnīt 12. piecgadē šīs katlu mājas rekonstrukciju, lai izmantotu elektroenerģiju vai šķidro kurināmo. Projekta paredzētais vajadzīgais cietā kurināmā daudzums netiek saņemts, kurināmā kvalitāte ir ļoti zema, un līdz ar to nav iespējams uzturēt vajadzīgo temperatūras režīmu.»

Diemžēl astoņu mēnešu laikā netika saņemta ne atbilde, ne padoms vai izrādīta kāda cita interese par kurināmā kvantitāti vai

kvalitāti. Piedevām jau dažāda ranga instancēs tiek spriests par auksto bērnudārzu, kas tikko stājās ierindā...

Braucot uz Rušonu, gribēju paaicināt līdzī kādu kompetentu darbinieku, jo ne jau žurnālistam pa spēkam zināt gan par kurtuvēm, gan siltumtrasēm un tā tālāk. Kur griezties? Drošākā vieta likās RARA kapitālās celtniecības nodalā.

— Ja aukstums dzīvokļos būtu radies celtnieku neizdarību dēļ, tad mēs varētu braukt, — šajā iestādē laipni paskaidroja.

— Tāpēc arī aicinu kopīgi palūkoties...

— Kādreiz pieskriesim pašī, būdami Kastīrē.

Bija jau 6. janvāris, kad atkal savānījās ar kapitālās celtniecības nodalā.

— Vai iegriezīties aukstajos dzīvokļos?

— Nezināca. Mums pietiek rūpju ar auksto dārziņu.

— Saimniecības speciālisti apgalvo, ka griestu segums par plānu. Kurš gan cits to būtu kompetents noteikt, ja ne jūs?

— Griesti ir mitri vai auksti? Nē, to patiešām nezināju atbildēt. Jo nezināju, ka, nepalūkojoties uz vietas, te, rajona organizācijā, no griestu mitruma vai aukstuma spēš noteikt cēloni...

Garākā sarunā ar RARA priekšsēdētāja vietnieku A. Egli ti pamazām izlobiju, ka saimniecības vadība varētu kopā ar minētās kapitālās celtniecības nodalā un starpkolhozu celtniecības organizācijas pārstāvjiem kompetenti novērtēt šī seguma kvalitāti un vajadzības gadījumā pārūpēties par tā uzlabošanu.

— Tomēr, kas to visu koordinētu un vadītu?

— Nu, rajona agrorūpnieciskā apvienība, ja vien tā būtu saņēmusi no iedzīvotājiem sūdzību par aukstumu...

Cik garš, tik plats. Liekas, šo sentenci pirmo reizi izteica senajā Romā. Acīmredzot, no Romas impērijas laikiem līdz mūsu dienām būs nākusi nevēlēšanās, sēdot siltumā, iejusties salstošā cietēja ādā.

— Bet vispār — nav ko uztraukties. Drīz taču būs vasara.

L. SILA

Būt cilvēcīgākiem

Mums, kolhozu «Dzintars» un «Dubna» kolhozniekiem, kā arī Vārkavas vidusskolas un Rīmicānu astoņgadīgās skolas skolotājiem, kam nākas braukt uz Rīgu komandējumos, kā arī pie āršiem vai citās darīšanās, bieži iznāk domstarpības ar autobusu, kas brauc pa maršrutu «Preiļi — Lidums — Livāni», šoferiem.

Šis autobuss no Preiļiem ritā iziet pulksten 05.50. Livānos pie-nāk 07.38. Vilciens, kas iet uz Rīgu, Livānu dzelzceļa stacijā pie-nāk 07.51.

Laika starpība ir 13 minūtes, un faktiski to pietiek, lai paspētu uz vilcienu. Bet daudreiz sliktā ceļa un šoferu nolaidības vai bezatbil-

dības dēļ autobuss kavējas, un tad sākas nedienas.

Daži šoferi, kuri jūt līdzī braucējiem, izlaiž viņus pie dzelzceļa stacijās, bet citi, aizbildinoties ar instrukcijā paredzētajiem noteikumiem, aizvīzina viņus līdz autoostai, un tad vilciens ir nokavēts. Tas pats notiek arī ar vakara autobusu, tikai tad cilvēku, kuri brauc uz Rīgu, ir mazāk.

Ar avīzes starpniecību lūdzam šoferus braukt atbilstoši grafīkam, bet kavējumu gadījumos — būt cilvēcīgiem.

A. LAZDĀNS,

Rīmicānos

Neaizmirstiet numuru 15349!

Mēs, Aglonas padomju saimniecības Terehovas fermas darbinieki, no visas sirds Jaunajā gadā apsveicam Aglonas un Preiļu sakar-niekus un lādējādi ceram, ka viņiem šogad būs dzirdīgākas ausis. Vēlamies, lai mūsu fermas telefons, kura numurs ir 15349, šogad strādātu bez bojājumiem un bez

remonta. Nevis tā kā pagājušajā gadā, kad nedēļām nevarējām sa-zvanīties, nereti nevarējām izsaukt veterinārārstu vai citus vajadzīgos speciālistus, kā arī sazināties ar saimniecības vadītājiem.

BARTUSS, SUMSKA, VALEIŅA,

Terehovas fermas darbinieki

Spogulīt, pasaki man...

Patiešām žēl, ka šīs septiņ-desmit avīzes rindas, kuras varēja atvēlēt kādam daudz, daudz interesantākam notikumam, esam spiesti aizņemt ar jums, Košukova ielas iedzīvotāji, vēltiem vārdiem, tik asiem, cik vien to avīzes papīrs var izturēt.

Tātad 5. janvārī jūs no sa-viem dzīvokļiem iznesāt novecojušās Jaungada eglītes un salikāt ne sevišķi estētiskā, tomēr gluži ciešamā kaudzītē (panākt, lai tū-līt pēc Jaungada dienā un stundā, kas būtu iepriekš paziņota, pa pilsētu izbrauktu komunālo uzņēmumu kombināta traktors ar piekabi un organizēti uzreiz sa-vaiktu visu aizgājušo svētku rotu, būtu iespējams, laikiem tikai ar ANO vai Eiropas valstu lietu komisijas lēmumu (kā populārā televīzijas humoreskā)).

Pēc pāris stundām, kad nele-radās atkritumu savācēju mašīna, kura visā visumā vienmēr piebrauc laikā un regulāri, un šis bija tikai ārkārtējs gadījums, jūs, visu četru Košukova ielas namu iedzīvotāji, eglīšu kaudzīti papildinājāt ar visiem no saviem dzīvokļiem izmēztajiem atkritumiem. Otrā dienā šī nejaukā ne-tīrumu kaudze pašā vidū starp jūsu četrām mājām dairunīgi stāstīja par jūsu morāli, ētiku un tikumiem.

Viens no vecākajiem pilsētas jaunceltnu kvartāliem. Viens no nekārtīgākajiem arī. Izslaucīt kāpnes un saslaucas izmest lie-veņu priekšā šeit vienam otram neko nenozīmē. Mest pa loģu ēdienu atliekas, atkritumus un daudz ko citu arī tas nav nekas. Kāda aina atklājas pērn, pavasarī, sniegam kūstot pie Košu-kova ielas 4. nama pakšā? Tos bojātos ķirbjus, dzērveņu čaģas, zivju iekšas neatnesa ne no citas ielas, ne citas pilsētas, ne pat no cita nama. Starp citu, pavasarī tieši šie netīrēji ir skaļākie brē-kātāji uz pārejiem, kas neiet palīdzēt savākt viņu izmestos atkritumus. Izmēzt savu pagrabu un netīrumu kaudzī nobērt pie cita pagrabā durvīm, arī to šajās mājās tīri labi pieprot.

Un tā, iznesuši un izgāzuši savus atkritumus vispārējai apskatei, jūs atgriezīties dzīvokļos, pārlaidāt skatienu spodrajām kaktiem un pašapmierināti ielū-kojāties spogulī. Kāpēc gribat noklusēt tālāko? Ak, kā cerējāt uz zemapziņā izteikto jautājumu «Spogulīt, pasaki, kas ir kārtī-gākā saimniece?» dzirdēt glaimo-jošu atbildi! Taču spogulīs at-bildēja patiesi: «Jūs esat nekār-tīga suške».

K. ZARIŅA

KUR GRIBU, TUR BRAUCU

Ja ar šādu moto ceļā dodas personīgās automašīnas īpašnieks, tad uztraukties īpaši nav par ko. Bet mūsu rajona iedzīvotāju vēstule liecināja, ka ar šādu domu pērnā gada 21. novembra vakarā šoferis vadījis satiksmes auto-busu. Autobuss, kurš braucis pa maršrutu «Preiļi — Lidums — Livāni» nav iegriezies Rožupē, ko par šo gadījumu domā Jēkab-pils autobusu parka direktors V. Stepičevs? Lūk, ko:

— 1986. gada 21. novembrī autobusu pa maršrutu «Preiļi — Lidums — Livāni» vadīja šoferis A. Upenieks. Par patvaļīgu autobusa maršruta izmaiņānu vadītājam ar pavēli izteikts aiz-rādījums.

KAD GRIBU, TAD SLEDZU

Vēstuli ar stāstījumu par bieži slēgtu 56. veikalu Dzenīšos sa-nēmām no Saunas ciema iedzīvo-tājiem. To darītiem zināmu ralo-na patērētāju biedrībai, Valdes priekšsēdētājs K. Neicgalis at-bildē paskaidro:

— Sakarā ar to, ka veikalā trūkst otra darbinieka, pārdevē-ja M. Pudule patiesi ir spiesta slēgt veikalu gan uz preču pie-nemšanu, atlasīšanu, kombinētās lopbarības pārdošanu, gan uz sa-nāksmi. Taču 1. un 18. novembrī veikals bija slēgts patvaļīgi. Par

to, kā arī par pārkāpumiem stik-la taras pienemšanā veikala va-dītājam M. Pudulei izteikts rā-jiens. Vēstule apspriesta tirdz-niecības darbinieku sanāksmē.

KO GRIBU, TO PIEĶERU

Sis virsraksts pretēji pirma-jiem diviem, jādodomā, ne vienā vien radīs neizpratni. Taču lieta kļūs skaidra, ja pastāstīs šādu notikumu.

Pilsone R. Bastone Preiļos, gastronomijas veikalā Nr. 1 ie-gādājās trīs pudeles limonādes un ar mierīgu sirdsapziņu devās uz autobusu staciju. Liels bija viņas pārsteigums un, protams, apjukums un neērtības sajūta klātesošo priekšā, kad pēkšņi pie viņas plesteidzās divas pārdevē-jas no minētā veikala un nēmas apvainot, ka pār limonādi neesot samaksāts. Vārdu sakot, tā no-zāgta. R. Bastonei ar pūlēm izde-vās pārliecināt par pretējo.

Var saprast slevietes pārdzīvo-to kaunu par nepatiesu apvai-nojumu svešu cilvēku priekšā. Otrā dienā viņa apmeklēja šo veikalu, lai noskaidrotu konflikta cēlaļu uzvārdus. Taču pārdevējas «vienu otru nepazīna» un «neko nezināta». Tad R. Bastone grie-zās redakcijā.

Rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs K. Neicga-lis paskaidro:

— Fakts apstiprinājās. Pār-devējas M. Meirule un S. Fīno-gejeva par kļūdainu aizdomīgu-m R. Bastonei atvainojās. Otrā dienā, kad pilsone ieradās veika-lā, par radušos konfliktu pārde-vējas atvainojās vēlreiz. Padomju tirdzniecības noteikumu pār-kāpums, kas izpaužas netaktiskā attieksmē pret pircēju, apspriests kolektīvā. S. Fīnoģejevai un M. Meirulei par 30 procentiem sa-mazināta progresīva piemaksa par oktobri.

Nav jābūt Serlokam Holmsam, lai saskatītu acīmredzamas pret-runas — viena puse apgalvo, ka atvainojāšs uzreiz, bet otra — ne ar vārdu to nepiemin. Un diem-žēl arī mēs neesam ievērojamā detektīva cienīgi, lai spētu no-teikt, kurš kuru un kādā kārtībā zarus licis šai ugunskurā. Taču pat ne atvainošanās šajā gadīju-mā ir svarīgāka. Bet tas, ka pa-stāv varbūtība, ka jūs pie mājas durvīm vai uz ielas panāks tu-vākā veikala pārdevēja un nemsīs nomelnot par to biežpiena naciņu, kas jūsu somā, jo, raugi, lielu pienākumu aizņemta, nebūs ievērojuši tās niecīgās kapeikas, ko nobērt viņai priekšā par savu pirkumu...

PASTKASTITE UZSTĀDĪTA

— Preiļu sakaru mezgls ziņo, ka pēc Jersikas un Daugavas ielu iedzīvotāju lūguma pastkastīte

vēstulju lemešanai uzstādīta Dau-gavas ielas sākumā.

Ar šo atbildi, cerams, būsīm iepriecinājuši livāniešus, kas dzi-vo mīnēto ielu mikrorajonā.

VAI PENSIJA PIENĀKAS?

Šādu jautājumu uzdeva B. Trubiņa no K. Marksa kolhoza. Vīna rakstīja: «Esmu dzimusi 1925. gadā. Strādāju kolhozā kopš tā dibināšanas. Beidzamajā laikā sasirgu un nevarēju izstrādāt pensijas saņemšanai nepie-ciesamo stāžu. Tagad nesaņemu ne kapeikas. Rodas jautājums: kā dzīvot vecumdienās?»

Rajona Tautas deputātu pado-mes izpildkomitejas sociālās no-drošināšanas nodaļas vadītāja I. Mihailova paskaidro:

— Tiesības saņemt vecuma pensiju kolhoza biedriem (sievie-tēm) iestājas, sasniedzot 55 gadu vecumu un ja darba stāžs nav mazāks par 20 gadiem. Minētajā gadījumā pilsone B. Trubiņa ver-griezties K. Marksa kolhoza val-dē ar iesniegumu pēc materiālās palīdzības.

Kolhozam ir jāsniedz materiā-lā palīdzība (īkmeņeša pabalstu veidā) gados veciem kolhoznie-kiem un invalīdiem, kuri nesa-nem pensiju. Šī pabalsta apmē-rus nosaka, ņemot vērā, vai ir personas (vīrs, bērni), kam darba nespējīgie ļautur atbilstoši liku-mam un kāds ir to materiālais stāvoklis.

KUR LIKT 50 KAPEIKAS?

Tā taujāja kāda cita pensionā-re J. Sņepste, jo viņas nopelnītā pensija ir 40 rubļi 50 kapeikas mēnesī. Taču tiem pensionāriem, kas saņem minimālo summu — 40 rubļus mēnesī, ir paredzēti daži atvieglājumi medicīniskās palīdzības sniegšanā, konkrēti, zāļu iegādē.

Sociālās nodrošināšanas noda-las vadītāja I. Mihailova at-bildē redakcijai raksta:

— Sākot ar 1985. gada 1. novembrī, kolhozu biedriem mi-nimālās pensijas no 28 rubļiem palielinātas līdz 40 rubļiem mē-nesī. Lai uzlabotu medicīnisko apkalpošanu, strādniekiem, kol-hozniekiem un kalpotājiem, kas saņem pensiju minimālā apmērā, sākot ar 1985. gada 1. novembrī, paredzēta 50 procentu atlaide par zālēm, kas tiek pirktas pēc ārstu receptēm. (PSRS Ministru Padomes lēmums Nr. 436, 1985. gada 14. maijā.) Kā redzam, pil-sones J. Sņepstes pensijas ap-mērs ir 40 rubļi 50 kapeikas. Summa, kas pārsniedz minimu-mu, ir niecīga, taču lēmumā šā-di gadījumi nav izskaidroti.

Izņēmuma kārtā pensionāres iesniegumu var izskatīt kolhozu rajona padome un, vadoties pēc akta, kas sastādīts, apsekojot sa-dzīves apstākļus, noteikt atlaidi.

Tūrisma ceļojuma pa VDR piezīmes

Ciemu dienās izjustais un gūtais

PIRMIE REDZĒJUMI

Mūsu valsts robežu šķērsojam 1. novembra pēcpusdienā. Taču te, Polijā, pusdienlaiks vēl priekšā: griežam puslīniju rādītājus par divām stundām atpakaļ. Vidus-eiropas laiks.

Vilciena vagoniem satuvina rītenus, lai tie būtu piemēroti šaurākām slieidēm, kādas ir Polijā, Vācijas Demokrātiskajā Republikā un citur Eiropā.

Dzelzceļmalās vēl ganās melnas un melnraibas govīs, retumis aši caursteidzam prieku jaunaudzes, atmiņā paliek apdzīvotu vietu smagņējie nosaukumi. Redzam arī, kādas ir mūsdienās celtās baznīcas. Kulīta ēkām raksturīgās formas veidotas modernā stilā, visai aptuveni — cik nu paneļi un skārds padodas. Ir nahts, kad caurbraucam Varšavu, un no rīta pamostamies Berlīnē.

Svētdiena. Spriežam, vai gids vispār šodien būs? Taču Anatolijs Kelbers ir te kā te. Moderni, bet korekti ģērbies, gadus trīsdesmit piecus vecs. Uzvarāds vāciski, bet vārds Anatolijs Vācijā it kā izplatīts nebūtu. Izrādās — mūsu gids dzimis PSRS, Mahačkālā. Viņa senči vēl no Katrinas laika iecelotājiem. Mūsu zemē beidzies augstskolu, strādājis par vācu valodas skolotāju, tad iepazīties ar meiteni no VDR, apprecējies un atgriezies tēvutēvu zemē.

Braucam pa Berlīnes galveno ielu (tā daļas trejos posmos un arī sāucas trejādi — Kārļa Marksa prospekts, Frankfurtes prospekts un Albrivostanas iela) un, esam pārstiegti — nemanām gājējus. Ietves tukšas. Braucam desmit minūtes, braucam divdesmit — tāpat. Ā, beidzot nāk trīs pusaudži! Kur tad berlīniešu vairogs? Uz zinām, ka viņi labprātāk pārvietojas personiskajās automašīnās. Sevišķi iecienījuši vietējo ražojumu «Trabant» (burtiski tulkojot — mākslīgais Zemes pavadoņs, «spūnīks»). Braucamā priekšrocība — lētums (mūsu naudā apmēram 2000 rubļu), bet galvenā — plastmasas virsbūve. Mašīna nerūsē. Un tāpēc Berlīnē tikpat kā nav garāžu personīgajām mašīnām. «Trabantus» gluži vienkārši atstāj uz ielas, un ne lietus, ne sniegs tos nemaitā. Gan jāpiebilst, ka Vācijā ir krietni maigāks klimats nekā pie mums.

Iekārtojamies interhoteli «Berolina». Līdz pulksten četrpadsmitiem esam brīvi. Ar gluži sievišķīgu interesi vēroju vāciešus. Eleganti, lai arī. Un visi ir slaidi, kaut gan pārtikas veikalu klāsts tie ir vairāk nekā bagātīgs. Apģērbos dominē pelēcīgie, zilgie un rozā toņi; ir arī pilnīgi balti tērpi, baltas krā-

ISI PAR AUTORI

Ilga Dimante ir viena no labākajām kolhoza «Rīts» lopkopēm. Par teicamiem panākumiem govju mehanizētās slaukšanas operatoru sociālistiskajā sacensībā kolhozs viņai piešķir celazīmi tūrisma braucienam uz Vācijas Demokrātisko Republiku. Tūristu grupa, kurā bija mūsu republikas lauksaimnieki, VDR clemojas aizvadītā gada novembra sākumā.

Divpadsmitās piegādes pirmo gadu I. Dimante aizvadīja slavējamā — no katras savas grupas govīs viņa izslauca vidēji 4682 kilogramus piena un kļuva par uzvarētāju saimniecības sociālistiskajā sacensībā.

Apsveicam! Vēlam panākumus arī turpmāk!

sas apavus ieskaitot. (Sis esot sennebijis silts rudens.)

Arī sievietes gados ģērbušās vējjakās un biksēs. Gan jaunās, gan arī vecākās kosmētiku lietojušas ļoti neuzkritoši — neredz ne krāsas pieķepētas skropstas, ne spilgti sārta lūpas.

Restorānā gadās arī vēl nekur neredzēti eksemplāri (Anatolijs: «Mūsu panki»): jaunieši ar visapkārt noskūtiem galvām, bet pašā galvūdu atstāti saslējušies gari mati. Vai arī ar lielām viļņojošām cirtām līdz pūsmugurai. Meitenēm matu supermode šāda: viena galvaspuse gandrīz kaila, ezītis, otrā — gari mati, dažreiz sasiesti zirgastē virs auss. Džinsi nav modē, vairāk iecienīti vēl vienkārši audumi.

Autobusam uzkavējoties pie kādas augstskolas, vēroju studentus. Nevienu meiteni nav augstpapēžu kurpju. Kājas ieaustas tādos kā sporta apavos. Vienkārša auduma bikses un vienkāršas, lielas, plecos nošukušas jakas. Tāda ir jaunatnes mode VDR.

KARA ATBALSS...

Pēcpusdienā apmeklējam fašistiskās Vācijas bezieru kapitulācijas 1941. — 1945. gadu kara vēstures muzeju. Kaut arī pie tā ēkas zied dzeltenas un avenkrāsas krizantēmas, radot saulainu noskaņi, tomēr iekšienē valda drūmums. Ekspozīcijā skatāms uzbrukuma PSRS plāns (1941. gada 22. jūnijs), te ir cilvēku pelni, kas pagrabti no krematoriju krāsnīm. Satriciec bezsirdīgais racionālisms, ar kādu fašisti izrikoja ar cilvēkiem — vācot nāvēi nolemto matu audumam, nonāvēto kaulus speciālā mašīnā samalot zemes mēslojuma ražošanai.

Nākamās zāles vēsta par Padomju Armijas uzvarām. Skatāms G. Žukova tērps — maršala sievas dāvana muzejam. Te arī maršala I. Koņeva mundieris un sudraba zobens (balva).

Ir arī Hitlera pēdējā karte, kurā atzīmes par cīņām ne vairs pasau-

les plašumos, bet gan pavisam cieši ap Berlīni. Un to, kuri gribēja valdīt pār pasauli, pēcnāves fotogrāfijas: Gēbelsa, kas izdarīja pašnāvību drīz pēc ģenerāļa, Keitela, ko sodīja ar nāvi Nirnbergas tribunāls, Geringa, kas noindējās cietumā.

Rietumbeļinē (Anglijas sektorā) Spandavas cietumā vēl mit Rūdolfs Hess — savulaik reihā hierarhijā viņš bija otrais cilvēks aiz Hitlera. Kara noziedzniekam jau 92 gadi, bet veselība ir teicama. Tikai kājas esot vārgas kļuvušas, tādejā veļa vajadzībām cietumā ierikots lifts. Nolemts, ka pēc Hesa nāves cietumu nojauks. Tā vietā uzcels universālveikalu.

Reihslāga ieņemšana atainota diorāmā: te it kā kļūsti liecinieks kara beigu dienām — vēro saplūsto pilsētu un pretinieka pēdējā atbalsta punkta pakļaušanu.

Uz Berlīnes reljefas kartes maketa ar lampiņām, kas cita pēc citas iedegas, gidam stāstot, var izsekot Berlīnes ieņemšanas gaitai.

Pēdējo apskatām zāli, kurā 1945. gada 9. maijā (isi pēc pusnaktis) parakstīta fašistiskās Vācijas bezieru kapitulācija. Tumsos toņos ieturētā tēļa un mēbeles uzvēdi drēgnu soņīgumu. Gida stāstījums it kā pārnes pagātnē: te sēdēja Padomju Savienības maršals Žukovs, tur — britu aviācijas galvenais maršals Teders, amerikāņu ģenerālis Spāss un franču ģenerālis de Tasiņji. Uz zinām, kā ieradies jēldmaršals Keitelis parādes tērpā ar dzelzs krustu, turot maršala zīli rokā, kā izplēnēja viņa pašapziņumus, kad bija iepazīties ar kapitulācijas aktu.

Kara atgādinājums rada nomācošu iespaidu. Izgājuši no muzeja, it kā vieglāk uzelpojam.

Vakaru pavadām lieliski — teātri «Metropol» skatāmies Lehāra opereti «Grāfs Luksemburgs».

I. DIMANTE.

kolhoza «Rīts» govju mehanizētās slaukšanas meistare

(Turpinājums sekos.)

Gāze — tas ir nopietni

Sācies ziemas pirmais mēnesis. Strauji pazeminājusies apkārtējās vides temperatūra. Un nu laiks pārbauda, kā atsevišķi dienestī sagatavojušies ziemai, vai nēmuši vērā to, ka tā var būt barga. Varu teikt: diemžēl ne visi bija to nēmuši vērā. Par to liecina gāzes patēriņa straujš pieaugums. Tātad gāzi izmanto telpu apsildīšanai. Ir bijuši gadījumi, kad samazinājusies liesma gāzes plūšu degļos. Tāpēc vēlreiz gribu parunāt par gāzes īpašībām un tās izmantošanu.

Palielinoties aukstumam, rezervuāros strauji samazinās spiediens un gāzes izvaiķošana. Tāpēc aukstā laikā gāzi nepieciešams izmantot īpaši taupīgi — lietot cik vien iespējams mazāk degļu (piemēram, divu vietā — vienu), nelietot cepeškrāsnī.

Kategoriski aizliegts lietot gāzi, ja liesma degļos kļuvusi mazāka nekā parasti. Citādi jūs izdedzināsiet no gāzesvada visu gāzi, un to nāksies no jauna ievadīt vadā un pieslēgt namam.

Bet tas nozīmē, ka jūs paliksiet ne tikai aukstās telpās, bet arī ilgu laiku bez silta ēdiena. Lai gāzi pieslēgtu no jauna, mūsu kantora darbiniekiem jāapmeklē katrs dzīvoklis. Parēķiniet paši, cik laika tas aizņems, ja Rēzeknes ielas mikrorajonā ir 400 dzīvokļu, Lenina ielas — 280, Celnieku ielas — vairāk nekā 200 dzīvokļu. Bet ir arī citi mikrorajoni. Viena namu masīva iedzīvotājus savākt kopā praktiski nav iespējams.

Ilgstoši lietojot gāzi, gaisā samazinās skābeklis, izdalās oglekļa gāze, kas ir kaitīga veselībai. Turklāt padomājiet vēl par, lūk, ko: ja viens pārmerīgi daudz izmanto gāzi, citam tālā pašā laikā tās var nepietikt, lai uzsildītu pienu zīdāinim. Kurš to saprot, tas, protams, gāzi bez vajadzības nelietos.

Ir pieņemti valdības lēmumi par lielu sodu uzlikšanu tiem, kuri neracionāli izmanto elektroenerģiju un gāzi. Mums ir tiesī-

bas atslēgt gāzi uz laiku no viena līdz trim mēnešiem. Sis tiesības mēs izmantosim pilnā mērā.

Jūs iebildīsiet: bet dzīvokļos taču ir aukstīl Piekriņi: patiešām auksti. Taču tas nedod tiesības bez jēgas dedzināt gāzi. Griezties instancēs, kuru tiešais pienākums ir nodrošināt, lai dzīvokļos būtu silti. Parūpējieties arī paši par logu un durvju nodrošināšanu pret aukstumu.

Sarežģītos apstākļos, kad iestājušas ļoti aukstas dienas, gāzes saimniecības kantora darbinieki pieliek visas pūles, lai gāzes padavē nebūtu pārtraukumu. Taču, kā minēju, ļoti daudz kas atkarīgs no jums pašiem, no jūsu apziņas.

Neaizmirstiet: gāze — tas ir nopietni. Tikai pareizi ievērojot tās iekārtu ekspluatēšanas noteikumus, racionāli un taupīgi to izmantojot, iespējams nepieļaut nepatīkamas sekas.

J. ZARĀNS,

Preiļu gāzes saimniecības kantora galvenais inženieris

Redaktors V. PETROVS

Informē kultūras un sporta komplekss

KULTŪRAS PASAKUMI JANVARI PREIĻOS

10. janvārī plkst. 10.30 kinoteātri «Ezerzeme» — militāri patriotiskās sporta spēles «Kāvi» 20 gadu jubilejai veltīta jaunarmiešu svinīga sanāksme.

16. janvārī plkst. 18.30 un 21.00 rajona kultūras namā — grupas «Jumprava» koncerts.

25. janvārī plkst. 11.00 rajona kultūras namā — masu spēļu vadītāju konkurss un tikšanās ar LVK un Rīgas kultūras un izglītības darbinieku tehnikuma pašniedzējiem un studentiem.

LIVĀNOS

10. janvārī plkst. 17.00 kultūras namā — vokāli instrumentālās grupas «Elpa» koncerts.

16. janvārī plkst. 20.00, 17. janvārī plkst. 17.00 un 20.00 18. janvārī plkst. 15.00 un 18.00 kultūras namā — vokāli instrumentālā ansambļa «Credo» koncerti.

22. janvārī plkst. 19.00 kultūras namā viesojas ukraiņu Tautas deju ansamblis «Horoški».

23. janvārī plkst. 19.00 uzstājas starptautisko estrādes konkurss laureāts, rakstnieks — satīriķis Venjamins Svirskis.

SPORTA PASAKUMI

10. un 11. janvārī plkst. 10.00 Livānu 1. vidusskolā — Livānu eksperimentālā māju būves kombināta kausa izcīņa volejbolā vīriešiem.

10. janvārī plkst. 10.00 un 11. janvārī plkst. 9.30 Preiļu 1. vidusskolā — LLKJS Preiļu rajona komitejas celojošā kausa izcīņa galda tenisā.

17. janvārī plkst. 10.00 Riebiņu vidusskolā — 2. grupas sacensības galda tenisā.

18. janvārī plkst. 10.00 Riebiņu vidusskolā — 1. grupas sacensības galda tenisā.

17. un 18. janvārī, 24. un 25. janvārī plkst. 10.00 Preiļu slidotavā — skolēnu spartakiāde hokejā.

25. janvārī kinoteātri «Ezerzeme» — tūristu kluba salidojums.

31. janvārī plkst. 10.00 Preiļu 2. vidusskolas šautuvē — GDA ziemas daudzciņa.

PĀRDOD slaucamu govju kolhoza «Nākotne», pietura «Promi», Anna Daukste.

Aizsaulēs sainī lielam sauli. Atmiņu kamolā ietinam māti... (A. Skalbe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Emīlijai Verzel sakarā ar MĀTES nāvi.

Iekšlietu daļas kolektīvs

Jel neraudiet — mans sāpju ceļš ir galā. Es upei melnajai nu pāri jau. Es dusu kļūšā aizmirstības salā, Kur ciešanu un sāpju vairāk nav. (A. Skalbe)

Skumju brīdī esam kopā ar Jāni Punduru, BRĀLI uz smiltāju izvadot.

Puncuļu fermas kolektīvs

Pagurst rokas, pagurst kājas, Visu mūžu staigājot. Lēni nolīkst sirmā galva, Mūža miegā aizmiegot. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību JOHANNAS AUGUSTA m. LAUSKAS piederīgajiem, izvadot viņu pēdējā gaitā.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Ai, cik grūti, māmuliņa, Tevi ceļā aizvadīt. Vai trīs baltas smilšu sauļas Varēs veltīt sasildīt? (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Olgai Brokovskai, MĀTI uz kapu kalniņu aizvadot.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Un tomēr kaut kas paliks Pēc cilvēka dzīves plāvā, Vai zieds, vai smilga pelēka, Vai bites dziesma kļāvā. (J. Silazars)

Izsakām dziļu līdzjūtību ANTONAS ANTONA m. LACES piederīgajiem, izvadot viņu pēdējā gaitā.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Cik daudz prieka, cik daudz bēdu Glabā tēva mūža stāsts, Tomēr visiem laikiem pāri Liecas dzimtas zemes glāsts. (V. Rūla)

Izsakām līdzjūtību KONSTANTINA FRANČA d. LEONOVICĀ radīem un draugiem sakarā ar viņa nāvi.

Mājas kaimiņi

Mūsu laiks ir tik Iss, Mūžu vēji šalc apkārt un pāri. Kas lai zina to brīdi, Kad atskanēs liktena balss. (J. Sirmbārdis)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem un tuviniekiem, izvadot pēdējā gaitā Lielā Tēvijas kara veterānu ALOIZU IZIDORA d. NAGLI.

Kolhoza «Sīkukalns» valde un sabiedriskās organizācijas

Skaisti mani pavadiet, Cieti vārtus aizveriet. Ne mūžam neatnākšu Jūsu vārtus virināt. (T. dz.)

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija, arodbiedrības komiteja un sabiedriskās organizācijas izsaka līdzjūtību Jānim Aloiza d. Naglim sakarā ar TĒVA nāvi.

Tumst debesis logā... Ko aizgāji, dēls? Vēl sirdī daudz neteiktu jūtu... (J. Mednis)

Kad atvadu ziedi smaržo pēc sērām, dalāmajiem lielajās bēdās ar Veltu Izidora m. Priževoti, DELIŅU uz smiltāju izvadot.

M. Gorkija kolhoza valde

Viss nepazūd, kad, tēti, kapu kalnā Pār tevi vēsas smilšu sauļas krīt. Vēl paliek siltums, ko tu dzīvē devi, Un kaut kur dziļi sirdī sāpes mīt. (A. Auziņš)

Esam kopā sāpju brīdī ar klasesbiedru Tāli, TĒTI Laimoni Krēslīņu guldot smiltājā.

9. klases kolektīvs un audzinātāja

Skar sirdi aizlēšanas žēlums, Un takās skumju un sniegi sasnēg... (J. Rūsiņš)

Izsakām līdzjūtību Teklai Skabalī, no TĒVA uz mūžu atvadoties.

Dravnieku astongadīgās skolas skolotāju kolektīvs

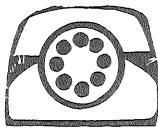
Tas viss notika pēkšņi un strauji. Pielīja sāpju un asaru trauks. (Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Baložu ģimenei, no DELIŅA uz mūžu atvadoties.

Preiļu elektrotīklu rajona kolektīvs

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieks, sekretāri — 22154, partijas dzīves, skolu dzīves un vēstulu nodaļas — 21996, padomju celtniecības nodaļa — 22203, agrorūpnieciskā kompleksa nodaļa — 21769, rūpniecības un celtniecības, kultūras un sporta nodaļas — 21759, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 377 eks. (latv. val. 9 556 eks., krievu val. 3 821 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 45.